

man fremover konstaterer helt urimelige grundbeskatninger. Heller ikke de øvrige partiers ordførere kunne medvirke til forslaget's gennemførelse.

Det udvalg, hvortil lovforslaget blev henvist til behandling, afgav den $15/9$ en beretning.

72. Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromillen). (Juil-Madsen, Hans Kjær, Ninn-Hansen, Poul Schlüter, Stetter og H. C. Toft).

Fremsat $9/12$ F. sp. 1231   Forslag som fremsat A. sp. 987
1. beh. $13/1$ - - 1990   Beretn. afg. $15/9$ B. - 3505

Partiernes ordførere: Erhard Jakobsen, Juul-Madsen, Enggaard, Gunnar Jensen og Maigaard.

Efter 1. behandling henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (af Henry Christensen m. fl.), se side 463.

Lovforslaget indeholdt bestemmelse om, at den nominelle værdi af *grundskyldpromillen ikke må overstige det dobbelte af vedkommende primærkommunes udskrivningsprocent*, idet dog grundskylden i *Københavns og Frederiksberg kommuner* kan udskrives med den således beregnede grundskyldpromille med et *tillæg på 20*. *Højst $1/5$ af vedkommende primærkommunes samlede skatteindtægt* kan dog udskrives som *grundskyld*.

Endvidere indeholdt lovforslaget en bestemmelse om, at *primærkommunerne højst må hæve grundskylden med 4 promille pr. år*.

Efter lovforslaget skulle loven have virkning fra og med skatteåret 1973-74.

I forbindelse med lovforslagets fremsættelse udtalte *ordføreren for forslagsstillerne* bl. a. følgende:

„Den stærke stigning i grundværdierne i løbet af 1960erne og en generel tendens til at hæve de kommunale og amtskommunale grundskyldpromiller har medført, at ejendomsskatterne i visse områder af landet er blevet en stor belastning. Ikke kun for parcellhusejerne, men også for lejerne, der jo igennem stigninger i lejen må betale de højere ejendomsskatter.